

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

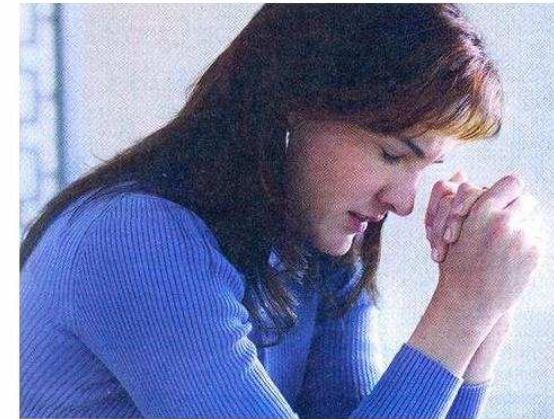
01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (βησαυρός πρακτικής θεολογίας)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ (εσχατολογική μελέτη)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεσις Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (Βίβλος και υγιεινή διατροφή)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Α.Τ.)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
- 17Α. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
- 17Β. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Συντρίβοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (συνέχεια των βιβλίων 17Α και 17Β)
19. ΙΗΣΟΥΣ, Ο ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ ΜΑΣ ΚΑΙ Ο ΜΕΣΙΤΗΣ ΜΑΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (η ημέρα του Κυρίου)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ (η Θεότητά Του)
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ
25. «Ψάλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 670 ύμνοι)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ - Τραγούδια, Ύμνοι, Κάλαντα (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ (έκδοση 2013)

Για επικοινωνία-πληροφορίες:
- ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ -
Τηλ. κινητό: 694 - 49 21 318
E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com
FACEBOOK 1 : Alkiviadis Tzelepis
FACEBOOK 2 : Groups/Filadelfos

Η ΓΥΝΑΙΚΑ και Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ

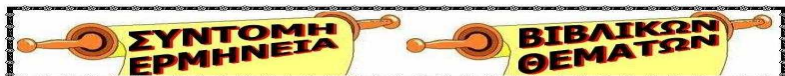
απόσπασμα από το βιβλίο:
"ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ"

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"
επιμέλεια - παρουσίαση:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τεύχος

17

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ

- Η θέση της γυναίκας μέσα στην εκκλησία
- Η διακονία της γυναίκας στο σώμα του Χριστού

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»
ΑΘΗΝΑ – Δ΄ ΕΚΔΟΣΗ 2012

© **COPYRIGHT 1992**

για την Ελληνική γλώσσα:
ALKIVIADIS TZELEPIS - FILADELFOS
Facebook: Groups/Filadelfos

ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΩΤΗ: 05/1992

ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗ: 01/1995

ΕΚΔΟΣΗ ΤΡΙΤΗ: 04/2001

ΕΚΔΟΣΗ ΤΕΤΑΡΤΗ: 07/2012

Επιμέλεια έκδοσης και κειμένων,
Computer, Εκτύπωση,
Μοντάζ, Βιβλιοδεσία, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
οδός Κηφισίας 37, Τ.Κ. 141 21 Ηράκλειο Αττικής
Τηλ.-Fax: 210 - 28 21 537
κινητό 694 - 49 21 318

e-mail:

filadelfos02@hotmail.com

Εισαγωγή στην ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
19-11-2003 (N.3149/2003)

Εισαγωγή στη βιβλιοθήκη
της ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
0019803366/03-09-1998

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 618 - 80075 - 3 - 6

«Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

Μήνυμα γραμμένο από τον ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ ΤΖΕΛΕΠΗ

Μελετώντας κάποιος τις διάφορες Χριστιανικές ομάδες και ομολογίες, θα παρατηρήσει ουσιαστικές διαφορές σε βασικά θέματα που έχουν σχέση με τη γυναίκα, όπως «**Πως** πρέπει η εκκλησία να αντιμετωπίζει την πιστή γυναίκα», «**Πως** πρέπει να εμφανίζεται και γενικά να καλλωπίζεται», «**Ποια** είναι η θέση της μέσα στο σώμα της εκκλησίας», «**Ποια** πρέπει να είναι η σχέση της με τον άνδρα, σύμφωνα με το Λόγο του Θεού» και πολλά άλλα ερωτήματα που έχουν σχέση με το θέμα αυτό. Στα παραπάνω ερωτήματα θα αναφερθούμε με συντομία, έχοντας σαν γνώμονα το Λόγο του Θεού, ώστε να δοθούν σωστές απαντήσεις.

Θα ήθελα όμως να κάνω μια απαραίτητη διευκρίνιση: **Όλες οι υπάρχουσες απόψεις και διδασκαλίες των διαφόρων Χριστιανικών κινήσεων για το θέμα της γυναίκας «στηρίζονται» επάνω στη Βίβλο**, έστω και αν μεταξύ τους είναι αντικρουόμενες, που σημαίνει ότι δεν μπορεί να είναι όλες σωστές. Για να αποφύγουμε λοιπόν τη λάθος ερμηνεία, ας ζητούμε με καρδιά ταπεινή από τον Κύριο Ιησού να μας δίνει αποκάλυψη της αλήθειας και η *«αλήθεια θα φέρει πραγματική ελευθερία»* μέσα στο άγιο σώμα της εκκλησίας του Χριστού.

1. Η ΕΥΠΡΕΠΗΣ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Στο Δευτερονόμιο ΚΒ/22:5 γράφει: «**Η γυνή δεν θέλει φορέσει το ανήκον εις άνδρα, ουδέ ο ανήρ θέλει ενδυθῆ σπολήν γυναικός· επειδή πάντες οι πράττοντες ούτως είναι ΒΔΕΛΥΓΜΑ εις Κύριον τον Θεόν σου**». Το αρχαίο κείμενο των Εβδομήκοντα (Ο΄) έχει κάποια διαφοροποίηση και αναφέρει τα εξής: «...*Ουκ ἔσται*

ΣΚΕΥΗ ανδρός επί γυναικί, ουδέ μη ενδύσεται ανήρ σπολήν γυναικείαν ότι βδέλυγμα Κυρίω τω Θεώ σου ἐστίν ΠΑΣ ποιὼν ταύτα». Εδώ, δεν αναφέρεται «η γυναίκα να μη φορέσει αυτό που ανήκει στον άνδρα», αλλά «να μην υπάρχουν ΣΚΕΥΗ του άνδρα επάνω στη γυναίκα». Επειδή η παρούσα μελέτη μου δεν εστιάζεται ειδικά στην ερμηνεία του συγκεκριμένου εδαφίου, αλλά είναι γενικότερη, θα ασχοληθούμε ειδικά σε κάποια άλλη μελέτη μας επ' αυτού. Ο Θεός, τον οποίο λατρεύουμε και υψώνουμε, είναι Θεός τάξης και ομορφιάς και ευαρεστεύεται όταν τα παιδιά Του ακολουθούν τις γραμμές της τελειότητάς Του και της αγιότητάς Του. Η ενδυμασία της γυναίκας πρέπει να είναι σεμνή, χαριτωμένη και όμορφη. Η περιβολή γενικά της γυναίκας και η γυναικεία περιβολή του άνδρα είναι **βδέλυγμα** σε όποιον χώρο και αν βρίσκεται, στο σπίτι, στη δουλειά, στην εργασία, στη βόλτα, κλπ. Ο Θεός βλέπει την καρδιά της πιστής γυναίκας (φυσικά και του άνδρα) και δεν θέλει να υπάρχει μέσα της διαστροφή. Όταν η καρδιά της πιστής γυναίκας είναι ειλικρινής ενώπιον του Θεού και θέλει να είναι ευάρεστη σε Αυτόν, τότε θα έχει και τη θηλυκότητα που χρειάζεται, γιατί η **θηλυκότητα** είναι για τη γυναίκα και η **αρρενωπότητα** είναι για τον άνδρα. Ο Θεός είναι Θεός τάξης, ομορφιάς και καθαρότητας και δεν θέλει η γυναίκα να παραμελεί τον εαυτό της και να είναι ατημέλητη. Αντίθετα, πρέπει να είναι πάντοτε **καθαρή και καλοντυμένη, ευχάριστη και χαριτωμένη**, για να μην προσβάλλεται ο Κύριος, γιατί το σώμα της είναι «ναός» (κατοικητήριο) του Θεού.

Ο Ιησούς δεν τριγυνούσε ξυπόλυτος και κακοντυμένος, κηρύττοντας το ευαγγέλιο, όπως πιθανόν να παρουσιάζεται σε κάποια κινηματογραφική ταινία, αντίθετα, βλέπουμε ότι ο χιτώνας που φορούσε όταν Τον συνέλαβαν στον κήπο της Γεθσημανής ήταν **«άραφος και υφαντός»**, δηλαδή μεγάλης αξίας, γι' αυτό και οι Ρωμαίοι στρατιώτες για να μην τον καταστρέψουν, τον έβαλαν σε κλήρο ποιος θα τον έπαιρνε (βλ. Ιωάννης ΙΘ/19:23-25, Ψαλμός ΚΒ/22:18).

Εδώ, όταν αναφερόμαστε στην ανδρική περιβολή της γυναίκας, σε καμιά περίπτωση δεν έχει σχέση με το αν φορά ή όχι η

γυναίκα ΠΑΝΤΕΛΟΝΙ. Η ανδρική και η γυναικεία περιβολή καθορίζεται από τους ηθικούς κανόνες που διέπουν μία κοινωνία στις διάφορες χρονικές περιόδους. Αυτό που χθες ήταν άπρεπο ή δεν άρμοζε να φορεί ο άνδρας ή η γυναίκα, σήμερα είναι το ηθικά αποδεκτό και σεμνό από την κοινωνία. Σήμερα, που υπάρχει μεγάλη χαλάρωση και πτώση των ηθικών αξιών, που αμαρτία έχει πλέον νομιμοποιηθεί, θα ήταν θρησκευτικός φανατισμός να ισχυριστούμε ότι το παντελόνι είναι αμαρτία όταν το φορά η γυναίκα. Αντίθετα, είναι πλέον η πιο σεμνή ενδυμασία από τις νέες μόδες και τη νέα αισθητική που έχουν λανσάρουν οι διάφοροι οίκοι μόδας. Άρα «το ανήκον ένδυμα εις τον άνδρα και το ανήκον εις την γυναίκα» ρυθμίζεται από τους ηθικούς νόμους που διέπουν κάθε εποχή μια κοινωνία. Εάν σήμερα κάποιος κυκλοφορούσε στους δρόμους με ενδυμασία της εποχής του Ιησού, ή με φουστανέλα, θα τον θεωρούσαμε τρελό και ανόητο. Αυτό όμως σε άλλες εποχές ήταν σεμνό και ηθικό. Εάν μια γυναίκα στη δεκαετία του 60 ή του 70 φορούσε παντελόνι, δεν άρμοζε με την τότε κοινωνική ηθική. Σήμερα όμως, δεύτερη δεκαετία του 21^{ου} αιώνα οι ηθικές αξίες έχουν αλλάξει και έχουν διαμορφώσει νέα δεδομένα. Είναι αυτόνομο ότι από τον κανόνα αυτό εξαιρούνται οι κινηματογραφικές, θεατρικές, κλπ παραγωγές, που αναπαριστούν γεγονότα άλλων χρονικών περιόδων.

Ο Θεός έδωσε στη κάθε γυναίκα μια υπέροχη φυσική ομορφιά για να Τον δοξάζει, γιατί ο Θεός είναι «**Θεός ΟΜΟΡΦΙΑΣ και ΩΡΑΙΟΤΗΤΑΣ**», αλλά δυστυχώς όταν η γυναίκα βρίσκεται έξω από το θέλημά Του, αυτή την ομορφιά την κρύβει κάτω από την **υπερβολική χρήση** των συγχρόνων μέσων της αισθητικής τέχνης, τα οποία αντί να τα χρησιμοποιεί σαν βοηθητικά μέσα, σύμφωνα με τα ηθικά και κοινωνικά πλαίσια της κάθε εποχής, υπάρχουν περιπτώσεις που στην κυριολεξία «μασκαρεύεται», σαν να θέλει να κρύψει κάποια εσωτερική ενοχή της, ή σαν να πρόκειται να παρευρεθεί σε κάποια πνευματιστική συγκέντρωση, ή σαν να επιδιώκει να «**ΓΟΗΤΕΥΕΙ**», κάτι που καταδικάζει η Βίβλος (βλ. Ψαλμός ΝΗ/58:4-5, Ιερεμίας Η/8:17, κλπ).

Δεν πρέπει να ξεχνάμε την περίπτωση της βασίλισσας **Ιεζάβελ**, η οποία εισήγαγε επίσημα την ειδωλολατρεία στο λαό Ισραήλ και η οποία, όταν πήγε εναντίον της ο Ιηού για να την θανατώσει για τα βδελύγματά της ενώπιον του Θεού, αυτή βάφτηκε προκλητικά για να τον σαγηνεύσει: «**Και ακούσασα η Ιεζάβελ ΕΒΑΨΕΝ τους οφθαλμούς αυτής, και ΕΚΑΛΛΩΠΙΣΕ την κεφαλήν αυτής...**» (βλ. Β' Βασιλέων Θ/9:30-36). Αυτό, το είχε κάνει αρκετές φορές στο παρελθόν, αλλά αυτή τη φορά απέτυχε του σκοπού της. Εδώ η Βίβλος δεν αναφέρει ότι ήταν αμαρτία ο τεχνικός καλλωπισμός της Ιεζάβελ, αλλά ο λόγος για τον οποίο έγινε, που ήταν να σαγηνεύσει και να προκαλέσει ερωτικά τον στρατηγό Ιηού, κάτι που στη σημερινή εποχή γίνεται καθ' υπερβολήν. Οι γυναίκες αντί να περιποιούνται τον εαυτό τους, για τη δόξα του Κυρίου Ιησού, το κάνουν για να προκαλούν το αντίθετο φύλλο. Είναι και εδώ αυτόνομο ότι δεν γενικεύεται το θέμα, πάντοτε από κάθε κανόνα υπάρχουν και οι εξαιρέσεις.

Μία άλλη βασίλισσα, η **Εσθήρ**, περιποιόταν και αρωμάτιζε τον εαυτό της για δώδεκα συνεχείς μήνες προκειμένου να αρέσει στο μέλλοντα σύζυγό της. Αναφέρει η Βίβλος «**Ότε δε έφθανεν η σειρά εκάστου κορασίου διά να εισέλθη προς τον βασιλέα Ασσυήρην, αφού ήθελε σταθή δώδεκα μήνας κατά το ήθος των γυναικών, διότι ούτω συνεπληρούντο αι ημέραι του καθαρισμού αυτών, εξ μήνας περιηλείφοντο με έλαιον σμύρνινον, και εξ μήνας με αρώματα και με άλλα καθαριστικά των γυναικών**» (βλ. Εσθήρ Β/2:9-17). ΙΕΖΑΒΕΛ και ΕΣΘΗΡ, δύο βασίλισσες, που καλλώπιζαν τον εαυτό τους για εντελώς αντίθετούς λόγους: Η πρώτη για να υπηρετήσει την αμαρτία και το κακό και η δεύτερη για να αρέσει στον κύριό της, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, τον οποίο υπηρετούσε πιστά και έγινε μετά η αιτία να σωθεί ο λαός της, ο Ισραήλ, από το μεγάλο αφανισμό που ετοιμάζε ο στρατηγός Αμάν.

Κατά συνέπεια, δεν είναι αντίθετο από το Λόγο του Θεού, μία γυναίκα να **περιποιείται** τον εαυτό της, χρησιμοποιώντας αρώματα, κρέμες, κλπ ή βάφοντας τα μαλλιά της ή να **εξασκεί** το επάγγελμα της αισθητικού και πολλών άλλων σχετικών. Εκείνο που βδελύσσεται ο Κύριος είναι τα κίνητρα και ο σκοπός. Το

σώμα μας είναι ο (χρισμένος) «οίκος» του Θεού και όχι απλώς πρέπει, αλλά επιβάλλεται να το φροντίζουμε, ώστε η καθαρότητα και η ευωδία του σώματός μας, να αντανακλά την πνευματική μας καθαρότητα.

Μέσα στη Βίβλο διαβάζουμε τις ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ που μια **πιστή γυναίκα** πρέπει να γνωρίζει και να εφαρμόζει, ώστε να γίνεται παράδειγμα προς μίμηση της ταπεινότητας της ΕΣΘΗΡ και παράδειγμα προς αποφυγή της ακολασίας της ΙΕΖΑΒΕΛ. Η Βίβλος δεν καταδικάζει τον **εξωτερικό στολισμό**, αλλά δείχνει την υπεροχή του **εσωτερικού στολισμού**, χωρίς τους οποίους ο εξωτερικός είναι μάταιος και αποβαίνει προς καταστροφή:

- (Α) **ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΛΑ/31:30** «Ψευδής (είναι) η χάρις και μάταιον το κάλλος, η γυνή η φοβουμένη τον Κύριον, αὕτη θέλει ΕΠΑΙΝΕΙΣΘΑΙ»
- (Β) **ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΙΒ/12:14** «Ἡ ἐνάρετος γυνὴ εἶναι στέφανος εἰς τὸν ἄνδρα αὐτῆς· ἡ δὲ προξενούσα αἰσχύνῃν εἶναι ὡς σαπρία εἰς τὰ οστά αὐτοῦ».
- (Γ) **Α΄ ΤΙΜΟΘΕΟΥ Β/2:9** «Ὡσαύτως καὶ αἱ γυναῖκες με στολὴν σεμνῆν, με αἰδῶ καὶ σωφροσύνην να στολίζωσιν εαυτάς, οὐχὶ με πλέγματα ἢ χρυσόν ἢ μαργαρίτας ἢ ἐνδυμασίαν πολυτελεῆ»
- (Δ) **Α΄ ΠΕΤΡΟΥ Γ/3:3-4** «Τῶν ὁποίων ὁ στολισμὸς ας ἦναι οὐχὶ ὁ ἐξωτερικός, ὁ τοῦ πλέγματος τῶν τριχῶν καὶ τῆς περιθέσεως τῶν χρυσίων ἢ τῆς ἐνδύσεως τῶν ματίων, ἀλλ' ὁ κρυπτός ἄνθρωπος τῆς καρδίας, κεκοσμημένος με τὴν ἀφθαρσίαν τοῦ πράου καὶ ἡσυχίου πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἶναι πολύτιμον. Διότι οὕτω ποτὲ καὶ αἱ ἅγιοι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεόν ἐστόλιζον εαυτάς, ὑποτασσόμεναι εἰς τοὺς ἄνδρας αὐτῶν».
- (Ε) **ΤΙΤΟΣ Β/2:3-5** «Αἱ γυναικαὶ ὡσαύτως να ἔχωσι τρόπον ἱεροπρεπῆ, μὴ κατάλαλοι, μὴ δεδουλωμένα εἰς πολλὴν οἰνοποσίαν, να ἦναι διδάσκαλοι τῶν καλῶν, διὰ να νοθεύωσι τὰς νέας να ἦναι φίλανδροι, φιλότεκνοι, σώφρονες, καθαραί, οἰκοφύλακες, ἀγαθαί, εὐπειθεῖς εἰς τοὺς ἰδίους αὐτῶν ἄνδρας, διὰ να μὴ βλασφημῆται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ»

2. Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Υπάρχουν μεταξύ των πιστών διάφορες απόψεις ως προς την υπηρεσία της γυναίκας μέσα στην εκκλησία, όπως **εάν**

πρέπει ή όχι να μιλάει στις συναθροίσεις, **εάν** πρέπει να δίνει τη μαρτυρία της, **εάν** πρέπει να διδάσκει τα παιδιά της και πολλά άλλα, με αποτέλεσμα το μισό σώμα της εκκλησίας του Ιησού, όταν δεν προβαίνει σε αυτές και άλλες υπηρεσίες, να απομονώνεται, να βρίσκεται στην αφάνεια και να τηρεί μια παθητική στάση. Αυτή η άποψη στηρίζεται σε παρερμηνεία της Α΄ Κορινθίου ΙΔ/14:33-35. Ο απ. Παύλος στην ίδια επιστολή (ΙΑ/11:5) γράφει ότι η γυναίκα μπορεί και **ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ** και **ΝΑ ΠΡΟΦΗΤΕΥΕΙ** μέσα στην εκκλησία. Άρα κάτι άλλο εννοεί ο Παύλος στο κεφάλαιο ΙΔ/14:33-35, όπως θα δούμε στη συνέχεια.

Ο Λόγος του Θεού μας φανερώνει ότι η γυναίκα μπορεί να προσφέρει τις υπηρεσίες της στο σώμα της εκκλησίας, μπορεί να λαμβάνει ενεργό μέρος στη συμπροσευχή, να συμμετέχει στη συμμελέτη της εκκλησίας, να προφητεύει εφόσον έχει το χάρισμα της προφητείας (Α΄ Κορινθ.ΙΑ/11:5) και γενικά να εξασκεί όλα τα χαρίσματα που της δίνει το άγιο Πνεύμα του Θεού. Δεν επιτρέπεται όμως να ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα, που σε θέση ευθύνης και εξουσίας ανήκουν στον άνδρα και αυτό ισχύει και για την (τοπική της) εκκλησία και για τον άνδρα της. Εάν συμβεί αυτό χαλάει ο τύπος που ο Θεός έχει θέσει: **Ο άνδρας είναι τύπος του ΙΗΣΟΥ και η γυναίκα είναι τύπος της ΝΥΜΦΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**, κατά συνέπεια ο ΙΗΣΟΥΣ (ο άνδρας) είναι η εξουσία της ΝΥΜΦΗΣ (της γυναίκας): «**Ἡ γυνὴ ας μανθάνῃ ἐν ἡσυχίᾳ μετὰ πάσης ὑποταγῆς· εἰς γυναῖκα ὁμῶς δὲν συγχωρῶ να διδάσκῃ, μηδὲ να αὐθεντεῖ ἐπὶ τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ να ἡσυχάζῃ**» (Α΄ Τιμόθ. Β/2:11-12).

Η προφητεία είναι χάρισμα από τον Κύριο και έχει δοθεί όχι μόνο στους άνδρες, αλλά και στις γυναίκες: «**Πάσα δε γυνή ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΗ ἢ ΠΡΟΦΗΤΕΥΟΥΣΑ...**» (Α΄ Κορινθ.ΙΑ/11:5-6). Επειδή, υπάρχουν Χριστιανικές κινήσεις και ομάδες που δεν δέχονται το ΒΑΠΤΙΣΜΑ και τα ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ του αγίου Πνεύματος και δεν πιστεύουν στο «**λαλεῖν ξένας γλώσσας**» και στο «**προφητεύειν**», δεν επιδιώκουν για την εκπλήρωση αυτού του εδαφίου μέσα στην τοπική εκκλησία που ανήκουν.

Τα **ΕΝΝΕΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ** που αναφέρονται στην Α΄ Κορινθίους ΙΑ/11:4-11 είναι για **όλο** το σώμα της εκκλησίας του Ιησού και φυσικά είναι και για τις πιστές γυναίκες. Τα **ΠΕΝΤΕ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ** που αναφέρονται στην Εφεσίους Δ/4:11 είναι **μόνο** για την πνευματική ηγεσία της εκκλησίας. Η διακονία του κηρύγματος και της διδασκαλίας του Λόγου του Θεού κατά βάση έχει ανατεθεί στον άνδρα, που είναι ο τύπος του Χριστού και δεν επιτρέπεται στη γυναίκα να διδάσκει και να διαφεντεύει, να ασκεί δηλαδή εξουσία επάνω στον άνδρα της, γιατί αυτός είναι η δοσμένη από το Θεό δική της κεφαλή (=εξουσία) και η προστασία της από τους αγγέλους τους σκότους (Α΄ Κορινθ. ΙΑ/11:10).

(Α) **Α΄ ΤΙΜΟΘΕΟΥ Β/2:11-12** «Η γυνή ας μανθάνη εν ησυχία μετά πάσης υποταγής· εις γυναίκα όμως δεν συγχωρώ **ΝΑ ΔΙΔΑΣΚΗ**, μηδέ **ΝΑ ΑΥΘΕΝΤΕΥΗ** επί του ανδρός, *α λ λ ά να ησυχάζη*»

(Β) **Α΄ ΤΙΜΟΘΕΟΥ Γ/3:11** «Αι γυναίκες ωσαύτως σεμναί, ουχί κατάλαλοι, εγκρατείς, πισταί κατά πάντα...»

(Γ) **Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΙΑ/14:33-35** «Διότι ο Θεός δεν είναι (Θεός) **ΑΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΣ**, αλλά (Θεός) ειρήνης. Καθώς εν πάσαις ταις εκκλησίαις των αγίων. Αι γυναίκες σας **ΑΣ ΣΙΩΠΩΣΙΝ** εν ταις εκκλησίαις· διότι δεν είναι συγκεχωρημένον εις αυτάς να λαλώσιν, αλλά **ΝΑ ΥΠΟ-ΤΑΣΣΩΝΤΑΙ**, καθώς και ο νόμος λέγει. Αλλ' εάν θέλωσι να μάθωσι τι, ας ερωτώσιν εν τω οίκω τους άνδρας αυτών· διότι **αισχρόν είναι εις γυναίκας να λαλώσιν εν εκκλησία**».

Όταν η Βίβλος αναφέρει «Αι γυναίκες σας **ΑΣ ΣΙΩΠΩΣΙΝ** εν ταις εκκλησίαις» δεν αναφέρεται στο γεγονός ότι η γυναίκα δεν πρέπει να συμμετέχει στις διάφορες εκδηλώσεις και διακονίες της εκκλησίας, αλλά αναφέρεται στην **ακαταστασία** που δημιουργείται μέσα στην εκκλησία από τους ψίθυρους και τις απόριες των γυναικών, κάτι που πολύ συχνά έκαναν οι γυναίκες της εποχής εκείνης στην τοπική εκκλησία της Κορίνθου. Για να μη συμβαίνει αυτό ο Παύλος συμβουλεύει «**τα ΠΑΝΤΑ να γίνονται ΕΥΣΧΗΜΟΝΩΣ και ΚΑΤΑ ΤΑΞΙΝ**» (Α΄ Κορινθ.ΙΑ/11:40) και ιδιαίτερα όταν γίνονται προφητείες μέσα στην εκκλησία συνιστά «**ο ένας μετά τον άλλον να προφητεύητε δια να μανθάνωσι πάντες**» (Α΄ Κορινθίους ΙΑ/11:31).

Όσες περιπτώσεις γυναικών έχουμε, που ήσαν (και είναι) εργάτες στη διακονία του Λόγου του Θεού, βλέπουμε να ήσαν ταπεινές και υποταγμένες και στους άνδρες τους και στον τοπικό τους ποιμένα (εφόσον βέβαια και αυτός στέκεται σωστά ενώπιον του Θεού), είχαν το χρίσμα του Θεού και γενικά την καθαρή οδηγία Του για το πώς θα εργαζόντουσαν μέσα στον αγρό Του (π.χ. Κάθριν Κούλμαν, Πάολα Κάσνερ, Δωροθέα Τρούντελ, κλπ).

Ο απ. Παύλος γράφει ότι «**δεν είναι (πλέον) Ιουδαίος ουδέ Έλλην, δεν είναι δούλος ουδέ ελεύθερος, δεν είναι ΑΡΣΕΝ και ΘΗΛΥ· διότι πάντες σεις είσθε ΕΙΣ (=ένας) εν Χριστώ Ιησού**» (Γαλάτας Γ/3:28). Όλοι μπροστά στο Θεό είμαστε «**ΕΝΑΣ**», χωρίς διακρίσεις φύλου, κοινωνικής τάξης, χρώματος, κλπ.. Στον ουρανό δεν θα υπάρχουν διαχωρισμοί με τα δικά μας κριτήρια, όλοι θα απολαμβάνουν τη δόξα της παρουσίας του Κυρίου Ιησού. **Σαν «αξία» μπροστά στον Κύριο είναι ακριβώς το ίδιο και ο άνδρας και η γυναίκα.** Ο Ιησούς με τη διδασκαλία Του υπήρξε ο πρωτοπόρος στα δικαιώματα των γυναικών, που σήμερα οι διάφορες φεμινιστικές οργανώσεις αγωνίζονται για την απόκτησή τους.

3. ΣΧΕΣΗ ΑΝΔΡΑ και ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Στην Α΄ Κορινθίους ΙΑ/11:3 η Βίβλος λέγει: «**Θέλω δε να εξεύρητε, ότι η κεφαλή παντός ανδρός είναι ο ΧΡΙΣΤΟΣ, κεφαλή δε της γυναικός ο ΑΝΗΡ, κεφαλή δε του Χριστού ο ΘΕΟΣ**». Εδώ βλέπουμε ότι ο ΘΕΟΣ είναι εξουσία πάνω από τον Ιησού (ως άνθρωπο βέβαια), ο ΙΗΣΟΥΣ είναι εξουσία πάνω από τον άνδρα και ο ΑΝΔΡΑΣ είναι εξουσία πάνω από τη γυναίκα.

Ο άνδρας έχει εξουσία πάνω στη γυναίκα, γιατί αυτός πρώτος πλάσθηκε, που σημαίνει σαν δημιουργήμα του Θεού και σαν ύπαρξη είναι αρχαιότερος από τη γυναίκα, **η οποία πλάσθηκε ΓΙΑ τον άνδρα και ΑΠΟ τον ίδιο τον άνδρα** (βλ. Γένεσις Β/2:18-25). Σαν ανθρώπινο γένος λοιπόν υπάρχουμε διά μέσου του Ιησού. Ο Θεός μέσα στην πρόθεσή Του και στην παντοδυναμία Του είδε την «εκκλησία», αλλά ταυτόχρονα είδε και την αμαρτία μας. **Είδε όμως πριν από εμάς, το Αρνίον που θα έδινε τον**

εαυτό Του αντίλυτρο υπέρ πάντων (Α΄ Πέτρου Α:20) και με βάση Εκείνον μας έπλασε «κατ' εικόνα Του» με απώτερο σκοπό Του να γίνουμε και «καθ' ομοίωση Του». Μέσα λοιπόν από το σχέδιο και την καρδιά του Θεού, ο Ιησούς Χριστός, σαν άνθρωπος, έχει την προτεραιότητα, γιατί **από Αυτόν και διά μέσου Αυτού** έχουμε όλοι εμείς την ύπαρξή μας.

Ο ΑΝΔΡΑΣ λοιπόν είναι το πρώτο στοιχείο που δημιουργήθηκε επάνω στον κόσμο, **σαν συνέχεια αυτού που ήδη είχε αρχίσει στην καρδιά του Πατέρα προ καταβολής κόσμου** και στη συνέχεια δημιουργήθηκε η ΓΥΝΑΙΚΑ από την πλευρά του άνδρα και για τον άνδρα «...διότι ο Αδάμ πρώτος επλάσθη, έπειτα η Εύα» (Α΄ Τιμόθεου Β/2:13).

Η γυναίκα είναι δυστυχισμένη όταν δεν υποτάσσεται στον άνδρα της, γιατί φεύγει κάτω από τη νόμιμη εξουσία που της έδωσε ο Κύριος, με αποτέλεσμα να γίνεται εύκολος στόχος του Διαβόλου και των πονηρών δυνάμεών του (Α΄ Κορινθίους ΙΑ/11:10-11). Μια ισορροπημένη γυναίκα δεν θέλει να διοικεί, αλλά είναι ικανοποιημένη με τη συνετή διοίκηση του άνδρα της, εφόσον βέβαια και αυτός μένει κάτω από την εξουσία του Ιησού.

Η Αγία Γραφή διδάσκει η γυναίκα να «υποτάσσεται» στον άνδρα της: «Αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους άνδρας σας ως εις τον Κύριον, ΔΙΟΤΙ Ο ΑΝΗΡ ΕΙΝΑΙ ΚΕΦΑΛΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ, καθώς και ο Χριστός κεφαλή της εκκλησίας, και αυτός είναι σωτήρ του σώματος. Αλλά **καθώς η εκκλησία υποτάσσεται εις τον Χριστόν**, ούτω και αι γυναίκες (ας υποτάσσωνται) **εις τους άνδρας αυτών κατά ΠΑΝΤΑ**» (Εφεσίους Ε/5:22-24). Όταν η Γραφή αναφέρει «εξουσία» και «υποτάσσεσθε» δεν εννοεί πουθενά την καταναγκαστική, την καταπιεστική ή τη δουλική υποταγή, αλλά το ΣΕΒΑΣΜΟ. **Ενώπιον του Θεού η γυναίκα είναι ΙΣΗ με τον άνδρα** (Γένεσις Β/2:18, Γαλάτας Γ/3:28, Α΄ Κορινθ. ΙΑ/11:9, κλπ), ιεραρχικά διαφέρει από αυτόν, δηλαδή ως προς τη θέση ευθύνης και ιεραρχίας, γι' αυτό και πρέπει να του αποδίδει την οφειλόμενη τιμή και σεβασμό και αυτός να την αγαπά και να την περιθάλπει.

Η γυναίκα οφείλει να «υποτάσσεται» στον άνδρα της με **αγάπη και σεβασμό για έξι (6) βασικούς λόγους:**

- (1) Ο άνδρας είναι η **κεφαλή** της γυναίκας (Εφεσίους Ε/5:23)
- (2) Ο Αδάμ πρώτος επλάσθη (Α΄ Τιμόθεου Β/2:13)
- (3) Ο Αδάμ «**δεν ηπατήθη**, αλλά η γυνή» (Α΄ Τιμόθεου Β/2:14)
- (4) Ο «ανήρ δεν είναι **ΕΚ** της γυναικός» (Α΄ Κορινθίους ΙΑ/11:8)
- (5) Ο «ανήρ **δεν ΕΚΤΙΣΘΗ** δια την γυναίκα» (Α΄ Κορινθ. ΙΑ/11:9)
- (6) Επειδή η εκκλησία **υποτάσσεται** στον Ιησού (Εφεσίους Ε/5:24)

Παρακάτω αναγράφονται περιληπτικά, ποιες είναι οι βασικές υποχρεώσεις του άνδρα και της γυναίκας στις μεταξύ τους σχέσεις:

ΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΝΔΡΑ

- (α) **Να αποδίδει τιμή** στη γυναίκα του (Α΄ Πέτρου Γ/3:7).
- (β) **Να αγαπά** τη γυναίκα του (Εφεσίους Ε/5:25-28).
- (γ) **Να μην είναι πικρός** με αυτήν (Κολοσσαείς Γ/3:19).
- (δ) **Να της αποδίδει** την οφειλόμενη **εύνοια** (Α΄ Κορινθ.Ζ/3:5).

ΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

- (α) **Να υποτάσσεται** στον άνδρα της (Α΄ Πέτρου Γ/3:7, Εφεσ. Ε/5:22)
- (β) **Να είναι σεμνή** και να έχει **σωφροσύνη**, καθώς και έργα θεοσέβειας (Α΄ Τιμόθεου Β/2:9-10).
- (γ) **Να μη διδάσκει** και **να μην αυθεντεύει** στον άνδρα της (Α΄ Τιμόθεου Β/2:11-12).
- (δ) Να είναι **σεμνή, εγκρατής, όχι κατάλαλη** και **πιστή** κατά πάντα (Α΄ Τιμόθεου Γ/3:11).
- (ε) **Να υποτάσσεται** στον άνδρα της «...ως εν Κυρίω» (βλ. Εφεσίους Ε/5:22, (Κολοσσαείς Γ/3:18).

4. ΓΑΜΗΛΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΝΔΡΑ και ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Υπάρχει μία διαστρέβλωση του Λόγου του Θεού από το Διάβολο, ο οποίος έχει πείσει μία μεγάλη μερίδα ανθρώπων ότι οι **γαμήλιες σχέσεις** των δύο φύλων είναι αμαρτία και μάλιστα πολύ μεγάλη, ή ότι δεν πρέπει να συνέρχονται σε συγκεκριμένες ημέρες της εβδομάδας (κάθε Τετάρτη και Παρασκευή, καθώς και στις εορτές). Αυτά όχι μόνο δεν διδάσκονται από τη Βίβλο, αλλά αναφέρονται τα εντελώς αντίθετα και μάλιστα με ρητό τρόπο. Ο ίδιος ο Θεός θέσπισε το θεσμό του γάμου στον κήπο της Εδέμ και έδωσε την ευλογία Του στον Αδάμ και την Εύα να αυξηθούν και να πληθυνθούν (βλ. Γένεσις Α/1:28, Β/2:21-24). Ο Ιησούς τίμησε με την παρουσία Του την ένωση των δεσμών του γάμου δύο νέων στην πόλη Κανά της Γαλιλαίας, όπου εκεί έκανε και το πρώτο Του θαύμα (Ιωάννης Β/2:1-12).

Εκείνο, που καταδικάζει ο Λόγος του Θεού είναι η παράνομη σχέση δύο ανθρώπων, ενώ η σχέση τους μέσα στα πλαίσια του γάμου είναι η πιο θαυμάσια και η πιο όμορφη εμπειρία που μπορεί να έχουν μεταξύ τους. Δυστυχώς όμως ο άνθρωπος, που του αρέσει να είναι μακριά από το Θεό και το άγιο θέλημα Του, πήρε αυτό που ο Θεός το έκανε για να εκδηλώνεται η τέλεια αγάπη μεταξύ δύο ανθρώπων και το έκανε μία ευτελή πράξη χωρίς αξία και το μετέτρεψε σε κάτι το ακάθατο. Όταν η σχέση αυτή απογυμνωθεί από την αμοιβαία αγάπη, το σεβασμό και την ειλικρινή επιθυμία όπως προσφέρει ο ένας στον άλλο την ολοκλήρωση της ευτυχίας τους και την ομορφιά της ένωσής τους, τότε η σχέση αυτή αποβαίνει απλά μία ζώδης πράξη, για την οποία η Γραφή αναφέρεται με σαφείς χαρακτηρισμούς.

Σύμφωνα με τη Βίβλο, οι δύο σύζυγοι είναι ελεύθεροι να συνέρχονται μεταξύ τους **όποτε θέλουν** και **όσες φορές θέλουν**, δεν θέτει για το θέμα αυτό καμιά δέσμευση, **ούτε** για το χρόνο, εάν είναι νύχτα ή ημέρα, ή εάν είναι πρωί ή βράδυ, **ούτε** για ποια ημέρα της εβδομάδας επιτρέπεται ή απαγορεύεται να συνέρχονται, γιατί όλες οι ημέρες ενώπιον του Κυρίου είναι **άγιες** (βλ. Ρωμαίους ΙΔ/14:5-6), όπως και ο πιστός άνθρωπος είναι

άγιος από τη στιγμή που αναγεννήθηκε.

Μόνο σε μια περίπτωση ο Λόγος του Θεού θέτει δέσμευση για το θέμα αυτό που είναι **όταν και οι δύο σύζυγοι** (όχι ΜΟΝΟΝ ο ένας) **αποφασίζουν από κοινού να απέχουν από γαμήλιες σχέσεις λόγω ΝΗΣΤΕΙΑΣ και ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ**: «Μη αποστερείτε αλλήλους, εκτός εάν (ήναι) τι εκ συμφώνου προς καιρόν, ΔΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΓΙΝΗΣΘΕ εις την ΝΗΣΤΕΙΑΝ και εις την ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ· και πάλιν συνέρχεσθε επί το αυτό, διά να μη σας πειράξῃ ο Σατανάς διά την ακράτειάν σας» (Α΄ Κορινθίους Ζ/7:5).

Συνεχίζει παρακάτω ο απ. Παύλος και αναφέρει: «Λέγω δε προς τους **αγάμους** και προς τας **χήρας**, καλόν είναι εις αυτούς εάν μείνωσι καθώς και εγώ. Αλλ' ΕΑΝ ΔΕΝ ΕΓΚΡΑΤΕΥΩΝΤΑΙ, ας νυμφευθώσι· διότι καλήτερον είναι να νυμφευθώσι παρά να εξάπτωνται. Εις δε τους **νενυμφευμένους** παραγγέλλω, ουχί εγώ αλλ' ο Κύριος, να μη χωρισθή η γυνή από του ανδρός αυτής» (Α΄ Κορινθίους Ζ/7:8-10).

Ας μην εξαπατά ο Σατανάς το σώμα του Χριστού με ψεύτικες εισηγήσεις και υποβαθμίζεται η σχέση αυτή, που ο Θεός την έδωσε για να φέρει την τέλεια και αρμονική συμβίωση των δύο ατόμων, άλλωστε αυτό διακηρύττει συνέχεια η Βίβλος, ότι «**θέλουσιν είσθαι οι ΔΥΟ εις σάρκαν ΜΙΑΝ**» (βλ. Γένεσις Β/2:24, Ματθαίος ΙΘ/19:5, Μάρκος Ι΄/10:7-8, Εφεσίους Ε/5:28-31, κλπ).

5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Σαν συμπέρασμα, όλων των παραπάνω αναφερθέντων, βλέπουμε ότι ο Διάβολος, εχθρός της οικογένειας και της ευλογημένης ενότητας των μελών της, θέλει στον **πνευματικό τομέα** τη μεν **ΓΥΝΑΙΚΑ** να είναι χωρίς δραστηριότητες, καθηλωμένη σε μια καρέκλα της εκκλησίας, άβουλη και χωρίς ενεργητικότητα, τον δε **ΑΝΔΡΑ** να είναι αυταρχικός, σκληρός και εγωκεντρικός, επειδή αυτός είναι η «εξουσία» και να μη δίνει «λογαριασμό» στη γυναίκα του για ότι κάνει, αλλά γι' αυτόν να είναι η υποδειγματική νοικοκυρά του σπιτιού. Βέβαια, στο **φυσικό τομέα** τα πράγματα σήμερα έχουν πλήρως διαστρεβλωθεί και η γυναίκα

είναι πλέον η «εξουσία» της οικογένειας και εφόσον ο άνδρας της δεν συμφωνεί μαζί της, το διαζύγιο είναι η εύκολη λύση.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΜΩΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΚΑΙ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ. Ο Ιησούς φέρνει ενότητα, αγάπη, ομόνοια και σεβασμό μέσα στο ζευγάρι και αυτό γίνεται όχι εξαναγκαστικά, αλλά αυτό γίνεται με χαρούμενη καρδιά και ευγνωμοσύνη γι' Αυτόν που πέθανε στη δική τους θέση.

Ο Ιησούς θέλει τον άνδρα να είναι γεμάτος, όχι με αυταρχισμό και απαιτήσεις, αλλά με αγάπη, θυσία και σοφία, ώστε **να τιμά** τη γυναίκα του, σαν ασθενέστερο σκεύος που είναι. Θέλει τον άνδρα να είναι **ΤΥΠΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ** απέναντι στη γυναίκα του, η οποία είναι **ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**. Η εκκλησία διδάσκει τα τέκνα της και τα νουθετεί στην αγάπη του Ιησού. Το ίδιο κάνει και η πιστή γυναίκα στα τέκνα της που ο Κύριος της χάρισε.

Το πνεύμα της αγάπης του Ιησού θέλει τη γυναίκα να υποτάσσεται στον άνδρα της **«ως εν Κυρίω»**, χωρίς να χρειάζεται ο άνδρας της να της το υπενθυμίζει. «Ως εν Κυρίω» σημαίνει ότι στο πρόσωπο του άνδρα της θα βλέπει τον Κύριο Ιησού, κάτι που σήμερα η πιστή γυναίκα υστερεί κατά πολύ, καθόσον στις πλείστες βιοτικές υποθέσεις πάντα έχει «δίκιο» και σπάνια κάνει λάθος στις απόψεις της και στις επιλογές της.

Ο Ιησούς θέλει επίσης η γυναίκα να υποτάσσεται στην εξουσία της εκκλησίας **που Αυτός έχει θέσει** (και όχι οι άνθρωποι), να μη σφετερίζεται εξουσίες που δεν της ανήκουν και δεν της αρμόζουν και να είναι γεμάτη από πνεύμα ταπεινό, αγάπης και ησυχίας, έτοιμη για κάθε αγαθή ομολογία, όπου και αν βρίσκεται (σπίτι, δουλειά, εκκλησία, κλπ). Πιστεύω ότι ο Κύριος Ιησούς θέλει η γυναίκα να είναι ένα **ενεργό μέλος** του σώματος της εκκλησίας Του και όχι να είναι τυπική και αμέτοχη στη λατρεία, εμποδιζόμενη από πονηρά πνεύματα τυπικισμού, αδράνειας και ψευδοταπεινοφροσύνης.

Η γυναίκα, που πλάσθηκε **«ομοία και ΒΟΗΘΟΣ προς τον άνδρα»** (Γένεσις Β/2:18) πρέπει να συμπληρώνει τον άνδρα της

στις ελλείψεις του και να τον στηρίζει με τη μαρτυρία της, με τη γλυκιά αγάπη της και με το σεβασμό της προς αυτόν, πρέπει στο πρόσωπό του να βλέπει την πνευματική της εξουσία που ο Θεός έχει θέσει επάνω της για τη δική της ασφάλεια **«Θέλω δε να εξεύρητε, ότι η κεφαλή (=εξουσία) παντός ανδρός είναι ο Χριστός, ΚΕΦΑΛΗ δε ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ο ΑΝΗΡ, κεφαλή δε του Χριστού ο Θεός.....Διά τούτο η γυνή χρεωσται να έχη εξουσίαν επί της κεφαλής αυτής διά τους αγγέλους»** (Α΄ Κορινθίους ΙΑ/11:3,10).

Για πληροφορίες – επικοινωνία:
© COPYRIGHT: 07/2012 - ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
Τηλ. Κινητό: 694 - 49 21 318
E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com
FACEBOOK: [Alkiviadis Tzelepis \(Groups/Filadelfos\)](#)

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Το παρόν άρθρο περιλαμβάνεται στο βιβλίο με τίτλο: «ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ» (Μικρή ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ) - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ: «ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ»

Γεννήθηκε στο χωριό **Σελινούντας** (Κρόκοβα) του Αιγίου. Από μικρός αγαπούσε το Θεό και πήγαινε τακτικά στην εκκλησία και στο κατηχητικό σχολείο. Ο πατέρας του ήταν ψάλτης, αλλά τον έχασε όταν ήταν σε ηλικία εννέα (9) ετών και πέρασε δύσκολα παιδικά χρόνια, καθόσον η μητέρα του, χήρα με έξι (6) ανήλικα παιδιά, οικονομικά τα έβγαζε πολύ δύσκολα. Όταν ήταν σε ηλικία 14 ετών και βρισκόταν στη Β΄ τάξη Γυμνασίου, η Μητρόπολη Αιγιαλείας δώρισε στους μαθητές από μία Καινή Διαθήκη σε μετάφραση 4 καθηγητών Πανεπιστημίου (έκδοση «ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ») και για πρώτη φορά διάβασε ολόκληρη την Καινή Διαθήκη και μάλιστα δύο φορές. Διάβαζε και έβλεπε πόσο απλά και όμορφα παρουσιάζονται οι αιώνιες αλήθειες του Λόγου του Θεού και πόσο απλό είναι ο κάθε άνθρωπος να έχει προσωπική σχέση με τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Στις απορίες που είχε, απαντήσεις δεν έπαιρνε από κανέναν. Όλοι του απαντούσαν συγκεχυμένα.

Χαρακτηριστικά, θυμάται την ανάλυση που τους έκανε ο καθηγητής της Θεολογίας για την προς Εβραίους επιστολή, σύμφωνα με την οποία καταργείται η **ειδική ιεροσύνη** της περιόδου της Παλαιάς Διαθήκης, καταργείται πλέον μεσιτικός ρόλος των ιερέων και θεσπίζεται η **γενική ιεροσύνη** όλων πιστών της περιόδου της Καινής Διαθήκης με μοναδικό αρχιερέα και μεσίτη τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Αυτό δεν μπορούσε να το καταλάβει. Ρωτούσε ιερωμένους και θεολόγους «γιατί στους πρώτους αποστολικούς χρόνους δεν υπήρχε ειδική τάξη ιερέων και γιατί σήμερα υπάρχει;» αλλά παντού υπήρχε άγνοια. Ρωτούσε «γιατί ο Ιησούς ήταν πάντοτε απλός, χωρίς χρυσαφικά και στολίδια επάνω Του και γιατί πήγαινε με ένα απλό γαϊδουράκι, ενώ οι σημερινοί θρησκευτικοί ηγέτες είναι γεμάτοι με πανάκριβα χρυσαφικά επάνω τους και χρησιμοποιούν πολυτελείς λιμουζίνες;» αλλά απάντηση καμιά. Σε σχετική ερώτηση που έκανε σε κάποιον Αρχιμανδρίτη από την Κρήτη, η απάντηση ήταν ότι «εμείς γενικά χρησιμοποιούμε λιμουζίνες παλαιού τύπου». Ρωτούσε για θέματα πίστης, σωτηρίας, δικαίωσης, κλπ, αλλά η απάντηση πολλές φορές ήταν στερεότυπη: «**Πήγαινε στην εκκλησία, άναψε κανένα κεράκι, φίλησε το χέρι του παπά για ευλογία...και λοιπά, και λοιπά**». Εκείνο που πολύ τον στενοχωρούσε ήταν, όταν του έλεγαν «**Πίστευε και μη ερεύνα**».

Μετά από όλα αυτά και ενώ βρισκόταν στην Στ΄ τάξη του Γυμνασίου (το Γυμνάσιο ήταν εξατάξιο), πήρε την απόφαση να μην ξαναπάει στο κατηχητικό, αφού λύση στις απορίες του δεν είχε και αποφάσισε να ερευνήσει μόνος του για να βρει την ΑΛΗΘΕΙΑ, αφού οι άνθρωποι μη έχοντες οι ίδιοι την «αλήθεια», δεν μπορούσαν να τον οδηγήσουν σ' αυτήν. Είχε μέσα του την έντονη επιθυμία να έχει μια ζωντανή και προσωπική σχέση με τον Ιησού, αλλά ο Διάβολος, τον παρέσυρε και ασχολήθηκε με άλλα πράγματα, που δεν μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς του.

Το Σεπτέμβριο του **1975** έρχεται στην Αθήνα για να φοιτήσει στο Πολιτικό Τμήμα της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (Δημόσιο Δίκαιο και Πολιτικών Επιστημών). Η επιθυμία στην καρδιά του για να γνωρίσει την αλήθεια συνέχιζε να καίει, αλλά ο εχθρός της ψυχής, του παρουσίασε άλλα ενδιαφέροντα, όπως πολιτική, διασκέδαση, κλπ, τα οποία όχι μόνο δεν μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς του, αλλά αυτό συνέχεια μεγάλωνε. Για ένα χρόνο ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την πολιτική, έχοντας ενταχθεί σε κάποιο πολιτικό φορέα. Όταν πήγαινε σε διάφορες πολιτικές συγκεντρώσεις, φώναζε, χειροκροτούσε και γενικά εκδηλωνόταν έντονα, έδειχνε πως αυτό τον γέμιζε, αλλά όταν επέστρεφε στο σπίτι, μέσα στο πνεύμα του υπήρχε μια ανεξήγητη θλίψη και μια μεγάλη απογοήτευση, με αποτέλεσμα να αναρωτιέται «Εάν πράγματι αυτός ήταν ο σκοπός της ζωής του; Και εάν αυτός είναι, τότε γιατί δεν τον ευχαριστεί τίποτα;». Στην κραυγή αυτή της καρδιάς του, ο ουρανός δεν έμεινε ασυγκίνητος, γιατί ο Ιησούς αποκαλύπτεται σε κάθε ειλικρινή καρδιά που Τον εκζητεί με απλότητα.

Το έτος **1976** και ενώ βρισκόταν στο Β΄ έτος των σπουδών του, εργαζόταν σε μια ιδιωτική επιχείρηση στην περιοχή Μεταμόρφωση Αττικής. Εκεί εργαζόταν και ένας νεαρός άνδρας, ονόματι Νίκος, που αγαπούσε το Θεό και η συμπεριφορά του και ο τρόπος του διέφερε όλων των άλλων. Κάποια ημέρα είχε μαζί του ένα άρθρο από μια ημερήσια εφημερίδα, που αναφερόταν στον Αντίχριστο. Το πήρε, το διάβασε και ένωσε τη μεγαλύτερη έκπληξη στη ζωή του. Δεν μπορούσε να καταλάβει πως, ενώ είχε διαβάσει πολλά χριστιανικά βιβλία, είχε διαβάσει την Καινή Διαθήκη και επί χρόνια πήγαινε στο κατηχητικό σχολείο, δεν γνώριζε τίποτα για τον «άνθρωπο της αμαρτίας», τον Αντίχριστο και τώρα μια πολιτική εφημερίδα να ασχολείται με το θέμα αυτό. Αυτό ήταν το κίνητρο για να αρχίσει να μελετά τη Βίβλο με ζήλο. **Όλα τα άλλα ενδιαφέροντά του παραμερίστηκαν.**

Μελετώντας συστηματικά για ένα εξάμηνο το Λόγο του Θεού άρχισαν τα πνευματικά του μάτια να ανοίγουν και να κατανοεί πράγματα για τα οποία πριν είχε απορίες και ερωτηματικά. Η ζωή του άρχισε να αποκτά νόημα και σκοπό. Κατάλαβε πλέον, **γιατί** υπάρχει, **γιατί** ο Ιησούς σταυρώθηκε, **γιατί** ο κόσμος βρίσκεται μακριά από το Θεό, **τι** πρέπει να πιστεύει και να ακολουθεί, **πώς** να σωθεί από τις αμαρτίες του και **τι** ήθελε από αυτόν ο Ιησούς. Γνώριζε πολλά ΓΙΑ τον Ιησού Χριστό, αλλά ακόμα του έλειπε το πιο σημαντικό, δεν είχε γνωρίσει προσωπικά ΤΟΝ ΙΔΙΟ τον Ιησού. Ήξερε με το νου ποια είναι η αλήθεια, αλλά με την καρδιά δεν είχε γνωρίσει Αυτόν που είναι η Αλήθεια. Αυτό συνέβηκε τον **Απρίλιο του 1977**, κάποιο πρωινό που δεν εργαζόταν και ήταν μόνος σπίτι. Καθώς μελετούσε το Λόγο του Θεού, ένωσε την επιθυμία να αφιερώσει τη ζωή του στον Ιησού και να αναλάβει Αυτός το τιμόνι της ζωής του. Γονάτισε και με απλά λόγια ζήτησε από τον Κύριο Ιησού να έρθει το Πνεύμα Του να κατοικήσει μέσα στην καρδιά του και να αναλάβει Αυτός τη ζωή του. Τότε, έγινε μάρτυρας μιας θαυμαστής εμπειρίας, κάτι σαν ουράνιο φως τον γέμισε και η ζωή του σε δευτερόλεπτα άλλαξε ριζικά. Μια νέα πνευματική γέννηση έγινε εκείνη τη στιγμή,

αναγεννήθηκε από το άγιο Πνεύμα του Θεού. ΠΡΙΝ ήταν ένας **χαμένος αμαρτωλός** με προορισμό την αιώνια καταδίκη, ΤΩΡΑ ήταν ένας **σωσμένος αμαρτωλός** με ουράνια κληρονομιά.

Μετά από αυτό το γεγονός που ήταν ορόσημο στη ζωή του, ενώθηκε με μια χριστιανική συνάθροιση για να λατρεύει τον Κύριο Ιησού μαζί με άλλους πνευματικούς αδελφούς, που είχαν και αυτοί την εμπειρία της αναγέννησης, εκπληρώνοντας έτσι το Λόγο Του, που μας προτρέπει **«Να μην αφήνουμε να συνερχόμαστε όλοι μαζί, καθώς είναι συνήθεια σε μερικούς»** (βλ. Εβραίους 10:25). Καθώς προχωρούσε στον πνευματικό δρόμο και αυξανόταν στην πίστη, εκζητούσε όλο και περισσότερο να του αποκαλύπτεται ο Λόγος του Θεού και να έχει μεγαλύτερη επίγνωση του προσώπου του Ιησού. Παρατήρησε ότι στη συντροφιά των πιστών που βρισκόταν, μερικές διδασκαλίες της Αγίας Γραφής δεν θίγονταν. Το **1978** ένιωσε μεγάλη χαρά μέσα στο πνεύμα του, καθώς έμαθε ότι υπάρχουν πιστοί, που είχαν στη ζωή τους, εκτός της εμπειρίας της αναγέννησης και **την εμπειρία της Πεντηκοστής**, όπως αυτή αναφέρεται στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων (βλ. κεφ.2^ο) και κήρυτταν **θεία θεραπεία** από τις αρρώστιες, καθώς τις αλήθειες αυτές τις διάβαζε μέσα στο Λόγο του Θεού και τις πίστευε από την αρχή της πίστης του. Έκτοτε ζητούσε ευκαιρία να βρεθεί με τους αδελφούς αυτούς, γεγονός που συνέβηκε για πρώτη φορά σε κάποια χριστιανική εκδήλωση το έτος **1979**, κατά την ημέρα της Πεντηκοστής.

Καθοριστικός παράγοντας για την παραπέρα χριστιανική του πορεία ήταν το γεγονός της θαυμαστής αποκάλυψης που του έκανε ο Κύριος Ιησούς για το **«ποιος είναι»** και να ακολουθεί την **«πρώτη ΠΑΣΩΝ των εντολών»**, η οποία είναι **«Άκουε Ισραήλ. Κύριος ο Θεός ημών είναι “ΕΙΣ” Κύριος»** (βλ.Μάρκος ΙΒ/12:28-31). Γνώρισε ότι η εκκλησία Ιησού Χριστού είναι ο πνευματικός Ισραήλ και λατρεύει τον ΕΝΑ Θεό που υπάρχει, τον **Πατέρα**, μέσα στο πρόσωπο **του Υιού Του**, του Ιησού, στον οποίο κατοικεί όλο το πλήρωμα **του αγίου Πνεύματος** του Πατέρα σωματικά. Καθοριστικό ρόλο σε αυτό, είχε και ένας χρισμένος εργάτης του Ευαγγελίου, νεαρός τότε, που τον οδήγησε σε θαυμαστές αποκαλύψεις του Λόγου του Θεού, γεγονός που άλλαξε όλη του την πνευματική πορεία.

Το **1980** κατατάχθηκε στην Πολεμική Αεροπορία, όπου εκπλήρωσε τις στρατιωτικές υποχρεώσεις του, υπηρετώντας το μεγαλύτερο μέρος της θητείας του στη Λήμνο. Ένα μήνα μετά την απόλυσή του από το στρατό, νυμφεύεται και από τον Νοέμβριο του **1982**, αρχίζει μαζί με τη σύζυγό του να εργάζεται για τον Κύριο Ιησού στη χριστιανική συνάθροιση που είχε πάει όταν ο Κύριος τον αναγέννησε με το Πνεύμα Του. Ο Κύριος τον ευλογεί και στον τομέα της εργασίας του, όπου με θαυμαστό τρόπο ανοίγει το δρόμο και το Μάρτιο του **1984** διορίζεται στο δημόσιο. Το Σεπτέμβριο του **1986**, φεύγει από τη χριστιανική ομάδα στην οποία ήταν, χωρίς όμως, για ένα μικρό χρονικό διάστημα, να προσκολληθεί σε κάποια άλλη, γιατί ο Κύριος είχε κάτι θαυμαστό να κάνει στη ζωή του και έπρεπε να μάθει να στηρίζεται μόνο σ' Αυτόν και να Τον εμπιστεύεται πλήρως.

Τον επόμενο χρόνο, στις **9 Νοεμβρίου 1987**, ημέρα Δευτέρα, ο Κύριος Ιησούς τον βαπτίζει με το Πνεύμα Του. Όπως ο ίδιος ομολογεί στη σύντομη βιογραφία του, ήταν γι' αυτόν μια συγκλονιστική εμπειρία. Καθώς προ-σευχόταν μαζί με άλλους πιστούς και δόξαζε τον Κύριο Ιησού, Αυτός τον γέμισε με το Πνεύμα Του, όπως ακριβώς γεμίζει ένα δοχείο με νερό και ταυτόχρονα ένας χείμαρρος δοξολογίας έβγαινε από μέσα του σε ξένες γλώσσες, όπως συνέβηκε για πρώτη φορά στους αποστόλους την ημέρα της Πεντηκοστής και όπως συνέβηκε και συμβαίνει σε εκατομμύρια πιστούς σε όλους τους αιώνες και σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Με την **«αναγέννησή»** του το Πνεύμα του Θεού καθάρισε τη ζωή του από κάθε αμαρτία, γιατί ο Ιησούς επάνω στο σταυρό του Γολγοθά πλήρωσε τις δικές του αμαρτίες και τις δικές του αρρώστιες, πέθανε ο Ιησούς αντί γι' αυτόν. Με το **«βάπτισμα του αγίου Πνεύματος»** ο Κύριος κατοίκησε μόνιμα μέσα του και το σώμα του έγινε ο ζωντανός ναός του αγίου Πνεύματος του Θεού (βλ. Α΄ Κορινθίους 5΄:19 /Β΄ Κορινθίους 5΄:16 /κλπ). Η πνευματική του πορεία και γενικά η ζωή του πήρε από το τότε νέα πορεία. Μετά από ενάμισι χρόνο (Ιανουάριος **1989**) βαπτίζεται με το άγιο Πνεύμα και η σύζυγός του. Η υπηρεσία τους μέσα στον αγρό του Κυρίου, η οποία πέρασε από πολλά στάδια δοκιμασιών, θλίψεων και αγώνων, παίρνει νέα μορφή.

Ήδη από το **1986** είχε αρχίσει να γράφει βιβλία πνευματικού περιεχομένου, τα οποία έγιναν η αιτία να δημιουργούνται διάφορες πνευματικές εστίες πανελληνία και ο Κύριος να τον χρησιμοποιεί πιο θετικά για τη διάδοση του μηνύματος του ευαγγελίου Του. Το συγγραφικό έργο το είχε ξεκινήσει από ηλικίας **19** ετών περίπου, όπου είχε κάνει μικρές μελέτες και είχε συγγράψει διάφορα άρθρα και δοκίμια, καθώς και δύο κοινωνικά διηγήματα. Αργότερα, όταν έδωσε την καρδιά του στον Ιησού, αφιέρωσε το χάρισμά του αυτό στην υπηρεσία Του. Έχει συγγράψει μεγάλο αριθμό βιβλίων με ποικίλη ύλη, κατά βάση πνευματικού περιεχομένου (ερμηνευτικά, απολογητικά, εσχατολογικά, κλπ). Στη διακονία του έχει δώσει την (άτυπη) επωνυμία **«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»**, γιατί πιστεύει ότι μόνο με ειλικρινή αγάπη και φιλαδέλφεια μπορεί κάποιος να υπηρετήσει τον πλησίον του, μια γνήσια φιλαδέλφεια που να έχει την καρδιά της αγάπης του Ιησού Χριστού.

Εκτός από τη συγγραφική του δραστηριότητα, είναι και ένας κήρυκας του Λόγου του Θεού, με αποτέλεσμα πολλοί άνθρωποι να έχουν ευλογηθεί από τη διακονία του, καθώς εκζητούν τον Ιησού Χριστό στη ζωή τους και στρέφονται με δίψα στον άγιο Λόγο Του, ο οποίος (όπως ιδιαίτερα τονίζει) αποτελεί ύψιστη τιμή για τη Χώρα μας, καθώς η Καινή Διαθήκη έχει γραφτεί απευθείας στην Ελληνική γλώσσα, ένα προνόμιο μοναδικό για μας, που ο Θεός δεν το έδωσε σε κανένα άλλο έθνος. Είναι πνευματική μας και πολιτιστική μας κληρονομιά, μια παρακαταθήκη ευλογημένη.

Για περισσότερες λεπτομέρειες μπορεί ο κάθε ενδιαφερόμενος να διαβάσει το βιβλίο με τίτλο **«ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ»** (Κωδικός Νο 11)